

Sukker, men længere ville de ikke naa. Og det er tilmeldt, som Forholdene ere, kun Andelsfabrikken i Nykøbing, der kan slippe den Vej. Og hvis saa Resultatet af denne Opfordring til Udlandet om at lægge Raffinaderier i Danmark afføder — hvad der vil være sandsynligt, fordi Udlandet ikke vil have Interesse af at tjene noget stort paa selve den lille Raffinaderivirksomhed, men vil have Interesse af at kunne komme af med sin Raasukkerproduktion — en naturlig og sandsynlig Konkurrence, der gør det umuligt at udnytte Beskyttelsen paa raffineret Sukker, ja, saa staar ogsaa Nykøbing-Fabrikken eller hvilken som helst anden Raasukkerfabrik, der gaar den Vej, uden nogen som helst Beskyttelse for Sukkerraffinering, ikke at tale om, at den jo paa Forhaand er blottet for Beskyttelse for sit danske Raasukkerprodukt.

Naar jeg hævder, at der maa og bør tilstræbes en fornuftig Fordeling af den tilladte samlede Beskyttelse for Sukkerproduktet, er det overhovedet ikke mindst med en bestemt Fremtidsudvikling for Øje. Det er nemlig min Overbevisning, at der i Sukkerroedyrkning ligger et Grundlag for en Udvikling af de smaa Landbrug. De store Jordbrug ville muligvis falde fra Roedyrkning, fordi Arbejdsforholdene efterhaanden blive vanskeligere og dyrere. Jeg synes allerede at have mærket, at Godsejerne i og for sig godt vilde være tilfredse, om de kunde faa en Afviklingsperiode paa dette Omraade, og saa i øvrigt ikke bryde sig saa meget om Resten. Men Roedyrkingen egner sig for de smaa Jordbrug med egen Arbejdskraft, og da vi vel staa overfor saadanne Reformers her i Landet som f. Eks. Lens og Stamhuses Overgang til fri Ejendom, og Udstykningsbestræbelserne derved sikkerlig ville tage Fart, vil der ved Opretholdelsen af Roedyrkingen kunne skabes en Basis for Oprettelsen af mange smaa Jordbrug, netop i de Egne her i Landet, som særlig ville blive berørte af en Lovgivning paa dette Omraade, og som særlig trænge til at faa sat Fart i Udstykningsbevægelsen. Men Udvalget bryder sig ikke om Husmændene, det bryder sig ikke om Arbejderne, det hygger blot om Udlandets Overproduktion, det søger blot at anspore Udlandets Kapitalister til at oprette Raffinaderier i Danmark for at aftage det udenlandske Raasukker. Herom slutte radikale og moderate, Reformparti og Socialdemokrati Kredse — nu skal det jo vise sig, om de ogsaa staa fast.

Det blev sagt af den ærede Ordfører,

at det var særlig de større Jordbrug, der vare interesserede i Roedyrkning. Det er jo ikke Tilfældet, der er flest mindre Jordbrug interesserede. Gennemsnitsroeoarealet pr. Roedyrker her i Landet er 4 Tdr. Land; det tyder ikke paa Herregaarde. Saa taltes der om den fede Jord. Jeg har tidligere sagt, at den fede Jord behøver ikke at betyde, at man sidder billigt i det; den kan være et meget dyrt Produktionsredskab. Det ærede Medlem for Give (N. C. Jensen) kom under Jernbanedebatten med en Oplysning paa dette Omraade, som var saa betegnende som vel muligt, idet han sagde: Man kan jo se, at i de fede Egne tiltager Befolkningen ikke, den tiltager i de magre Egne. Hvis det var saa fedt i de fede Egne, hvorfor skulde Befolkningen saa gaa til de magre? Nej, i de magre Egne ligge Udviklingsmulighederne, i de andre ere de omtrent udtømte.

Saa hedder det sig, at Landbruget bør ikke have Beskyttelse. Nu kunde man jo i og for sig lade de Dele af Landbruget, der ere interesserede, om det, man kan nu en Gang ikke leve af andres Teorier. (*En Stemme*: Men af andres Penge.) Det kunde man maaske nok, og det er jo et Spørgsmaal, om de forskellige Produktionsvirksomheder ikke saaledes gribe ind i hverandre, at vi i Virkeligheden leve af hverandres Penge, naar det hele Forhold skulde udredes tilstrækkeligt. Men i øvrigt er man jo dog heller ikke saa ivrig for at skubbe enhver Art af Hensyn til Landbrugets Beskyttelse til Side. Der findes her mellem Sukkerpositionerne en enkelt Gruppe, som hedder Honning. For Honning opretholdes en Beskyttelse af 10 Øre pr. Kilo. Nu ved jeg ikke, om ærede Medlemmer vide, hvorledes Sukker i Sukkerroer opstaar. Henad Aften paa en solvarm Dag afsætter der sig Sukker paa Roeplantens Blade. Der kan paa en Roeplantens Blade være omtrent et Par Gram Sukker, og i Løbet af Natten spadserer en Del af dette Sukker ned i Roen, hvor det opmagasineres. Nu kender jeg to Husmænd ved Siden af hinanden, hvoraf den ene har 1 Td. Land med Roer, og den anden har Bikuber. Saa kommer Bierne fra den enes Bikuber ind og tager Sukkeret fra den andens Blade. Og hvad er Resultatet? Det er dette, at hans velerhvervede Sukker, der sad paa Bladene, var ubeskyttet, saa længe det sad der, men saa snart det bliver stjaalet og ført over Gærdet og ind i Bikuberne, er det beskyttet med 10 Øre pr. Kilo. Jeg tror, at jeg